



Zá - ře ja - sná vě - čno - sti,
 svě - tlo z svě - tla od - vě - čné - ho,
 se - šli nám z své mi - lo - sti
 pa - pr - sky svě - tla pra - vé - ho;
 ach, za - puď skrz své lá - sky moc
 hned rá - no mr - zkých hří - chů noc.

2. Dej, aby temnota zlá, / světlu tvému ustoupila, / jež nás hříchem zviklané, / náš malý svět prostoupila, / abychom tvým osvěcením, / přišli, Pane, ke spasení.
3. Ať rosa dobroty tvé / na svědomí naše padne; / obživ ze štědrosti své, / když život náš smutkem vadne; / zastávej se lidu svého z tvé moci potěšeného.